

присвятив про цілєнна служби: піднімала догори голову і на смокві шукала Заххея; тішила-ся радістю першого дива у Кані Галілейській і благоговіла перед народженим Немовлям, Спасителем людства у печері. Багато біблійних істин зрозуміла глибше. І це не дивно, адже Боже Слово – багатогранний діамант. Вишиваючи четверте Євангеліє, раптом усвідомила, що за весь час служіння, Ісус жодного разу нікого з людей не попросив, аби вони занотували його проповіді чи записали деталі його біографії. Чому він так вчинив? Адже «віра від слухання, а слухання через Слово Христове» (До Рим. 10:17). Досі не маю відповіді на це запитання. Хоча доволі часто повторюю собі його слова, які він проказав жінці: «Не лякайся, тільки віруй!» (Мар. 5:36). Можливо, Богові достатньо лише того, щоб ми вірили в його існування? Але як тоді покаяння, прощення гріхів та благочестиве життя? Не знаю. Однак достеменно знаю, що Бог ніколи не помиляється.

– Чому для Євангелій обрано таку модель футляра, наче скрині?

– Кожна цінна книга має належним чином зберігатися. Потрібно, щоб не пошкодилася, не вигоріли її кольори, не зіпсувалася шкіра. Для вишитих книг українських класиків, включаючи «Лісову пісню» Лесі Українки, яку я планую вишити згодом (тобто для чотирьох – Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесі Українки, Ліни Костенко), маю намір теж замовити схожі футляри. Але для цього потрібні кошти... Оскільки проект «Креативна книга» фінансується лише з родинного бюджету, то й їх виготовлення трішечки затримується в часі. Автор дизайну цих скринь Андрій Перета з міста Дубно. Він же і його колеги вирізьбили їх. Виготовлені вони з дерева черешні.

– Чи надходили пропозиції викупити у вас вишиті книги? Якби вам запропонували всі вишиті книги за величезну суму продати за кордон, скажімо, у США чи Канаду, погодилися б?

– Цікаве запитання... Дивлячись, із якою метою хотіли б придбати ці фоліанти. Якщо б це були пропозиції від музеїв Біблії Вашингтона, Амстердама, Будапешта чи Тель-Авіва, то запропонувала б книги для експозиції на кілька років наперед. За цей час вишила б нові, і в такий спосіб вони змогли б

же... і так і в... відсере...

– Ви усвідомлено прийшли до Бога?
– Господі дяку дяку живий, тому наші з ним стосунки переживають найрізноманітніші періоди. Бувають моменти, коли маю бажання безнастанно молитися, а інколи зовсім не розумію його мовчання на мої прохання або життєві обставини, тому і сама мовчу...

– А як тоді щодо слів, вишитих вами в Євангелії від Матвія: «Просіть, і буде дано вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам. Бо кожен, хто просить – одержує, хто шукає – знаходить, хто стукає – тому відчинять»? Бог завжди почує і відгукнеться...

– Так, я пам'ятаю це запевнення із Нагірної проповіді Ісуса (Мт. 7:7). За все одержане я навчилася дякувати йому, навіть за дрібнички, адже з них і складається наше життя, і, що найцінніше, вмію насолоджуватися цими дрібницями. Зрозуміла, що найліпше і найправильніше прославлення Бога, – це прийти до нього сам на сам в молитві і подякувати за те, що отримала, а вже потім брати до рук мобільний телефон і розповідати про свою радість рідним і друзям. Бачу його присутність у нашому місті і у своїй родині, серед півсотні нових книг на моїх полицях, які я придбала за останні декілька місяців. Коли слухаю нові цікаві радіопрограми, мені спадає на думку: «Господи, яку ж прекрасну мову ти подарував українцям. Слава тобі!» І навіть у дощ, ховаючись з велосипедом під величезним мостом, щоб там перечекати зливу, розумію, що Бог є в краплях цього дощу, серед людей, які теж вибрали цей міст як прихисток... Дивуюся: як можуть краплі дощу триматися на листках троянди під таким гострим кутом. Якби ці краплі були на моїй руці під таким кутом, то давно б скотилися. А у троянди все інакше. Тримає вона ту життєдайну росу усім своїм еством. Напевно, і я так тримаюся Бога. Усвідомлено прийшла до нього у свідомому віці і за жодних обставин не залишаю. Та й не планую цього робити.

– Як сказав філософ, Бог чекає від людини творчого акту як відповіді на творчий акт Бога. Ця формула близька вам?

– Так, надто близька. Але я свідомо того, Хто творить цей акт, Хто дарує людині задум, ідею, можливість її втілення і насолоду від того, що твоє серце попрацювало для